

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, isimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Srbski radikalci.

V nedeljo, dné 20. t. m., vršil se je v mestecu Zajčarju letni zbor radikalne stranke srbske, ki je bil tako sijajna manifestacija in dokaz političkega napredka kraljevine srbske, da je pač umestno, da izpregovorimo tudi mi nekoliko besed o tem shodu, ki je obrnil nase pozornost ne le domačih srbskih nego tudi inozemskih političkih krogov, v prvi vrsti pa seveda Budimpeštanskih in Dunajskih.

Mesto Zajčar je že od nekdaj prava trdnjava srbskih radikalcev; tu se je suovala in sklepala znana zarota proti Milanu, kateri na čelu je stal današnji ministerski predsednik srbski Pasić, tu je ukazal Milan usmrtiti celo vrsto radikalnih vodij, le dušo ustanka, Pasića ni dobil, onega istega Pasića, ki je nekaj let potem pahnul raz srbski prestol kralja Milana in ga segnal iz domovine.

V historijski zibeli srbskih radikalcev v Zajčarju zbrali so se torej odposlanci in pristaši radikalne stranke na letni shod, da čujejo poročilo svojega centralnega odbora. Mesto je bilo v zastavah in vsprejelo svoje goste, katerih je bilo več nego dvatisoč, z velikim slavljem. Ko je bila končana služba božja na grobih izza zajčarskega ustanka umorjenih radikalnih rodoljubov, začelo se je zborovanje, kateremu je predsedoval ministerski predsednik Pasić.

Že Pasićev govor, s katerim je zborovanje otvoril in došle udeležnike pozdravil, je zelo zanimiv in je bil tudi njega utisek velikansk. Pasić naglašal je osobito jedinstvo, ki mora družiti vsake stranke člane, ki je pa srbskim radikalcem toliko bolj potrebna, ker jim je varovati in ščititi svobodo in ustavo, ki ima toliko mogočnih sovražnikov, kateri samo na priliko preže, da bi to s krvjo pridobljeno svobodo zopet udušili. Radikalna stranka — rekel je Pasić, dosegla je že mnogo, vse pa le po svoji izborni disciplini in složnosti. Dela jo čaka še mnogo, in baš za ta dela treba jedinstvi. Na dnevnem redu so nove trgovinske pogodbe, ki so za male države one iste ogromne važnosti, kakor za velike. Vrh tega je politički položaj zelo negotov; Evropa razdeljena je v dva tabora in vse kaže, da bomo skoro doživeli velike dogodke, katerih posledic si ne moremo jasno predstaviti niti v domišljiji. Treba

je, da smo pripravljeni na te dogodke, da bomo o svojem času storili vse to, kar je v hasen srbski državi in narodu srbskemu.

Po Pasićevem govoru prišlo je v obravnavo poročilo centralnega odbora radikalne stranke, katerega vsebina, posebno pa samozvestna odkritosrčnost, s katero razpravlja strankin odbor o nadah in načrtih za bodočnost, je vzbudila toliko senzacijo in rodila celo vrsto fantastičkih komentarjev.

Poročilo naglašja najprej, da je radikalna stranka tekom minolega leta izvršila marsikaj za državo srbsko velevažnega in navaja potem obširno vsa dela lanske skupščine, zagovarja potrebo, da so se morali nekateri solidarnosti opasni člani izključiti iz stranke in omenja končno tudi iztirjanja kraljice Natalije.

Glede unanijih razmer — pravi potem poročilo — mora Srbija imeti vedno pred očmi dvojno svojo nalogo. Prva in brez dvojbe najvažnejša naloga je, vzdržati in ohraniti državno neodvisnost in političko samostojnost ter zagotoviti si s prijateljskimi razmerami nasproti drugim državam državni, ekonomski in kulturni napredek. Mimo tega pa srbski, v kraljevini živeči narod ne sme nikdar pozabiti, da žive tudi za mejami neodvisne domovine, v krajih, ki so polni spominov stare srbske slave, milijoni Srbov, katerim prošlost in bodočnost velevala, da jim je skupno živeti s Srbi v kraljevini. Vse srbstvo je orgauska narodna celota, ki ima skupne spomine, skupne nade in skupne težnje, ki skupno oseča narodno srečo in nesrečo ter jo hoče nositi in uživati solidarno. — Položaj malih držav je sploh jako kočljiv. Ako ima pa katera država, kakor baš Srbija, negovati poleg državne svoje nezavisnosti tudi še narodno misijo izven svojih mej, potem je nje položaj še dosti bolj kočljiv in delikaten. Ako se pa uvaža še žalostna dedščina, ki so jo od svojih prednikov prevzeli radikalci srbski, namreč skrajno zmedeno političko razmerje Srbije z drugimi sosednimi državami, potem je umevno, zakaj srbska vlada glede unanje politike postopa tako silno previdno in do skrajnosti umerjeno, katero postopanje je pa za Srbije sedanjí položaj najprikladnejše. Glavni smoter glede unanje politike srbske so dobre razmere k drugim državam. Srbija

ogiba se vsemu, kar bi se moglo zmatrati za izživljanje, ogiba se vsemu, kar bi moglo roditi diferencije, varuje pa skrbno vse svoje pravice in terja odločno, da jih spoštujejo drugi takisto, kakor spoštuje ona tuje pravice.

Razmere mej Srbije in balkanskimi državami sicer še niso tako jasne, kakor bi bilo želeto, a vlada se trudi, da jih razbistri kolikor in čim prej mogoče, kar pa ni tako lahko, kakor bi kdo sodil, kajti nejasnosti izvirajo v prvi vrsti iz gotovih narodnih aspiracij, katerih ni moči odstraniti kar na kratko. To velja osobito glede Bolgarije; vendar pa so v zvezi tem razmere še dosti dobre in vlada se trudi, da jih vzdrži in utrdi, ogibajoč se vsemu, kar bi utegnilo roditi kake diferencije. — Izvršujoč zgodovinsko misijo, trudila se je vlada obnoviti intimne zveze, ki vežejo Srbe z mogočno rusko državo, katere stanovniki so iste vere in istega rodu, in si prizadevala pridobiti ono zaupanje na slovanskem jugu, ki pristojta Srbiji kot glavnemu reprezentantu razkosanega naroda srbskega. Uspehi so v tem oziru izvrstni. Jasen izraz narodne, miroljubne in korektné unanje politike srbske je bilo potovanje kralja Aleksandra na Rusko in v Avstrijo, kajti s tem se je svečano potrdilo, da zmatrajo Srbi gojitev bratske, tradicionalne zveze z mogočnim slovanskim carstvom kot garancijo narodne bodočnosti, in da zmatrajo dobro prijateljsko razmerje k sosedni Avstriji za pogoj ekonomskemu in kulturnemu svojemu napredku.

Jedro velevažnega tega poročila, iz katerega stilizacije se razvidi ves politički načrt srbske vlade, je torej to: Gojiti kolikor mogoče dobre razmere z vsemi državami, se posebno pa z Rusijo in z Avstrijo, emancipovati se avstrijskega upliva ter skrbeti za neodvisnost in napredek ne le Srbov v kraljevini, nego tudi izven njenih mej.

Zbor vsprejel je to poročilo z vsklikom na znanje in s tem izrazil zadovoljnost svojo z nameni vlade in odobril nje program. Za nas v Avstriji je ta program velike važnosti, kajti iz njega razvidimo, da so Srbi povsem in stalno nehalno tirati ono politiko, katere glavni reprezentant je bil kralj Milan, da je torej Avstrija izgubila ves svoj upliv na politiko srbske kraljevine.

LISTEK.

Pik dama.

Povest, spisal A. S. Puškin, poslovenil Z. D.

(Dalje.)

— Rejenka se je zasmejala in ni odgovorila ničesar.

— Pavel, zaklicala je grofinja izza zagrinjala, pošlji mi kak nov roman, pa glej, da ne iz sedanjega časa.

— Zakaj to, „grand' maman“?

— To je, tak roman, kjer ne bo sin davil očeta ali matere in kjer ne bo govor o pijancih, kajti jaz se zelo bojim pijancev.

— Takih romanov niti ni. Hočete li morebiti ruskih?

— Ali so tudi ruski romani? Pošlji mi jih batjuška, prosim, pošlji.

— Moj poklon, grand' maman; požuril se bodem; klanjam se, Lizabeta Ivanovna! Zakaj ste že mislili, da je Narumov inženjer?

In Tomsij je odšel iz oblačilnice. Lizabeta Ivanovna je ostala sama. Odložila je delo in pogle-

dala skozi okno. Kmalu je zagledala mladega častnika, ki je iz neke ulice prišel. Rudečica je obliha njeno lice. Zopet je vzela deo v roke in je naklonila glavo na „canevas“. V ta čas ustopila je grofinja popolnoma oblečena.

— Daj, Lizanka, upreči; se ideva sprehajati.

Lizanka je ustala od vezilne napetnice in začela urejevati svoje delo.

Kaj ti je neki moje dete, si li gluba? zakričala je grofinja, daj kmalu zapreči.

Kmalu, odgovorila je tiho rejenka in je odhitela iz sobe.

Sluga je ustopil in je prinesel grofinji knjige kneza Pavla Aleksandroviča.

— Že dobro, zahvalila se je grofinja. Lizanka! Lizanka! kamo tečeš?

— Oblačit se grem.

— Čas je še zato, matuška. Sedi in čitaj mi naslov knjige.

— Rejenka je sela in prebrala par vrstic.

— Glasneje, rekla je grofinja. Za boga, kaj je s teboj; si li glas zgubila? daj mi podnožnico, bliže. No dobro.

— Lizabeta je še prečitela nekoliko strani. Grofinja je zazevala.

— Daj v stran to knjigo. Kaka neumnost. Odpošlji knjigo knezu Pavlu in zahvali se. Kaj je z vozom?

Uprežen je, reče Lizabeta Ivanovna, pogledavši na ulico.

Še nisi oblečena, reče grofinja; zmerom moram nate čakati. To je neznosno, matuška. Lizabeta je šla v svojo sobo. Ni preteklo dveh minut, ko je začela grofinja na vso moč zvoniti. Tri služabnice so priletele pri jednih dverih, hišnik pri drugih.

Nikoli vas ne morem doklicati, reče jim grofinja, povejte Lizabeti, da jo že komaj čakam.

Lizabeta je ustopila v krilu in klobuku.

— Vender jedenkrat, rekla je grofinja. Kakšen nered! Zakaj to? Komu hočeš dopasti. Kakšno je vreme? se li kaže nevihta?

— Nikakor ne, odgovori hišnik, zelo mirno je vse.

— Vi zmerom tako govorite, odprite okno. Vreme je premrzlo.

Razpreži. Lizanka midve ne greva, ne bilo bi treba napravljati se.

— I poglej zdaj kdo moje življenje, mislila je Lizabeta Ivanovna.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 23. septembra.

Ministerske konferencije.

Ministerske konferencije na Dunaji so končane, in sicer na posebno zadovoljnost finančnih ministrov, ki sta rešena težke naloge, izpremeniti vojnemu ministru na ljubav svoje baje jako ugodne bilancije. Kakor se čuje, umaknil je vojni minister vse svoje toli dragocene predloge, tako da ne bode deficita niti v avstrijskem, niti v ogerskem proračunu za leto 1892. — Termin, kdaj se bodo sešle delegacije, še ni gotovo določen, a ugiba se, da bode to bržkone dan 7. novembra. Z ozirom na svoj poraz izjavlja sedaj vojni minister, da ni niti on osebno, niti vojno ministerstvo sploh v nikaki zvezi z ono ominozno brošuro, ki je davkoplačevalce prva obvestila o namerah gosp. vojnega ministra. Bodi zdaj že kakorkoli, hvalimo Boga, da so ministri namenili splavali po vodi.

Iz mladočeških krogov.

Profesor Blažek, mladočeški državni poslanec, poročal je v ponedeljek zvečer v starem mestu Pražkem svojim volilcem o mladočeškem državno-zbornem delovanju in mej drugim rekel, da je Dunajski parlamentarizem prišel že povsem na nič. Govoril je tudi o bodočem delovanju mladočeških poslancev in rekel, da bodo ostali i nadalje v opoziciji, da pa bode le-ta vedno naraščala in postala odločnejša ter brezobzirnejša, vse bolj nego za časa Kollerja. Tudi Blažek izjavil je, da sedanji čas še ni ugoden za pasivno opozicijo, tem manj, ker so svoje dni podpirali Mladočehe tudi veleposestniki, dočim so zdaj osamljeni. Da ostavijo Mladočehi državno zbornico, gotovo bi veleposestniki tega ne storili, ampak mirno obsedeli na ugodnih svojih sedelih. S tem pa se ni rečeno, da bi Mladočehi danes ali jutri ne nastopili pot pasivne opozicije, ali to je moči storiti šele tedaj, kadar bode ves narod nadahnut mladočeškega mišljenja. Vlada se morda tolaži, da je lahko preiti na dnevni red ne oziraje se na peščico 35 poslancev. To je povsem njena stvar, izvestno pa je, da preko naroda češkega ne bode prešla na dnevni red. Volilci izrekli so prof. Blažeku svoje popolno zaupanje.

Nemško-čifutski lažnjivci.

Dunajska „Presse“, oficijozen organ naše vlade, v katere redakciji sedi poznani „hrvatski“ deželni in državni poslanec Gjurovič, mož, ki sistematiško grdi in obrekuje vse, kar je hrvatskega, izjavlja v zadnji svoji številki, da je bilo poročilo „Neue freie Presse“, ki je trdila, da so v Zagrebški razstavi pozdravljali francoskega konzula Sauvaira-a s klici „Vivent les amis de nos frères les Russes“ popolnoma izmišljena, perfidna laž, torej pravi pravcati nemško-čifutski izrodek.

Italijanskih Tirolcev nezadovoljnost.

Vsakdo se še spominja, da se je minulo zasedanje tirolskega deželnega zbora kar nakrat zaključilo, in sicer baš tedaj, ko so zastopniki tirolskih Italijanov hoteli spraviti v razgovor svoje predloge glede razdvojitve italijanskega in nemškega dela Tirola. To razdražilo je živce italijanskih poslancev tako močno, pa nečje več priti v deželno zbornico v Inomost, a to le liberalno-italijanski, dočim so klerikalno-italijanski poslanci odločno zato, da se vrnejo v deželni zbor in tam poskusijo znova svojo srečo. Izvestno je, da se klerikalci zato le ogrevajo, ker se to v Tridentu želi, liberalni Italijani se pa branijo, in se hočejo celo ločiti od svojih sobojevnikov. Kako se bode to uprašanje končno rešilo, še ni moči povedati, vsekako je pa verjetno, da liberalnih italijanskih poslancev ne bode več v Inomost.

Zanimivi govori.

Živo zanimanje madjarskih duhovnikov za politično življenje in za napredek svojega naroda, je že večkrat našlo rezko grajo brezdomovinskih klerikalcev cislitvanskih. Pred kratkim usula se je prava ploha izbranih ljubeznivosti na nadškofa Samasso, a zdaj zadela bode ona ista usoda izvestno tudi prošta Ivana Foltina in reformovanega škofa Karla Szasza, ki sta se te dni o priliki jubileja protestantskega škofa Jerneja Kuna oglasila jako karakteristično. Reformovani škof Szasz slavil je v iskrenih besedah nadškofa Samasse zadnji govor ter naglašal potrebo, da bodita država in cerkev složni in sporazumni v obči blagor, katoliški prošt Foltin pa je mej drugim posebno poudarjal to, da je vedno interese cerkve spraviti v sklad z interesi domovine in naroda. Čujte, slovenski brezdomovinci!

Vnanje države.

Izjava sv. očeta.

Sveti oče poslal je baje nadškofu Pražkemu grofu Schönbornu, potem nadškofu Kolonjskemu Krementzu in še nekim drugim avstrijskim in nemškim škofom obširno pismo o nenravni navadi dvoboja, ki bode izvestno posebno zanimivo. Sveti oče dokazuje v svojem pismu, da je navada dvoboja protivna naravnim in božjim zakonom, ter opomina duhovščino, da uporabi ves svoj vpliv v to, da se zatre in izkorenini ta običaj, ki so ga že obsojali sveti očetje Aleksander III., Benedikt XIV. in Pij IX. — Pismo je naslov: „De prava duellorum consuetudine“, a za kraljevino italijansko je tem večje važnosti, ker kritikuje papež tudi zdaj veljavne zakone italijanske glede dvoboja.

Rumunija in bodoča vojna.

Beligranski „Odjek“, ki je v zadevah orijentalnih navadno kaj dobro poučen, priobčil je te dni zanimiv članek o sosodne Rumunije stališču v bodoči vojni. „Odjek“ trdi, da bode vzlic oficijelni politiki, ki jo tirajo sedaj v Bukureštu, v odločilnem trenutku ostavili Rumunci sedanji svoj politični pravec ter se pridružili Rusom, da se z njimi boré proti Avstro-Ogerski in si osvoje z njih pomočjo tudi Sedmograško. Besarabija nima za Rumunijo tolike vrednosti kakor Sedmograška, kajti v Besarabiji gineva narod rumunski vse bolj in bolj in se potaplja v ruskem morji. Sedmograška je rumunskega naroda jedina želja, katero pridobiti upajo vse stranke brez ozira na sedanji svoj politični program, ki ga bodo o vojni takoj opustili.

Iz Pariza.

Nesrečni „Lohengrin“ vznemirja še vedno Parizane in je uzrok srditim bojem — seveda ne krvavim — mej prijatelji gledališča in glasbe in mej eksaltiranimi francoskimi patrijoti. — „Lohengrin“ je zdaj gotovo neumesten v Parizu in tisti fanatični Wagnerjanci, ki so se nauduševali zanj, pogodili so najslabšo priliko, izvestno je pa tudi, da ves Lohengrin in ves Wagner nista vredna tega hrupa. Germanski glasbenik Wagner prikupil se je izvestnim ne francoskim, nego mejnarodno-židovskim krogom v Parizu — postal je modern in zato ga predstavljajo. Še nekaj let in nihče se ne bode več brigal za tega častnega janjčarja.

Angleži v Egiptu.

Turki in Francozi žele kar najbolj, da bi Angleži vendar že jedenkrat zapustili Egipt, česar pa prekanjeni Albijonci nikakor niso voljni storiti. Egipt je bržkone odškodnina, katero sta obljubila Rusija in Francija bolnemu možu ob Bosporu, ko je sklenil z Rusijo znano pogodbo. To je vseobči nazor posebno v Orijentu in s tega stališča nam je presojati grozni utisek, ki ga je naredilo Kajirsko poročilo, da terjata Rusija in Francija, da ostavi Angleška Egipt. — Z oficijoznih krogov se sicer ta vest dementuje, toda gotovo je, da ni nastala

brez povoda in da bomo v tej zadevi kmalu kaj čuli.

Dopisi.

Iz Novega mesta 22. septembra. [Izv. dop.] Omenili ste zadnjič v Vašem cenjenem listu v telegramu „vrlo“ postopanje našega viteza Schwarzza z dijaki. Danes hočem pa stvarno omeniti natančneje vso zadevo. V petek 18. t. m. bilo je kakih 10 dijakov iz VII. in VIII. razreda tukajšnje gimnazije v gostilni „Pri solncu“ (kazini); mej njimi bil je tudi neki dijak s spodnjega Štajerja, kateri je letos še le ustopil na našo gimnazijo, in pripovedoval je svojim sošolcem nesramno postopanje Celjskih nemškutarjev o priliki obiska presvetlega cesarja in dodal tudi nekaj kritike. Vse pripovedovanje je naš vitez Schwarz pri drugi mizi na ušesi vlekel in poleg njega še „vrli“ sinko našega „toliko zaslužnega“ (?) Otona Detela, kateri se pri nas odlikuje kot pravi nemškutar. Presedalo je to obema, ko pa dijaki zapojó „Hej Slovani“, ni mogel naš Schwarz več strpeti, hitro pošlje hlapca po policaja, rekoč, da naj poslednji takoj pride v kazino. S policajem vred stopi pred dijake ter jih v imenu postave pozove, da morajo povedati svoja imena, češ, da so žalili njega kot Nemca in druge Nemce (torej tudi Detela) in ker so peli „prepo-vedano“ (!!!) pesem „Hej Slovani!“. Dijaki so povedali svoja imena in odšli. Vse to godilo se je mej 8. in 9. uro zvečer. Vedeti pa je tudi treba, da je našim dijakom dovoljeno obiskovati le štiri gostilne, mej temi kazino.

Vitez Schwarz je ovadil dijake vodji našega gimnazija ter je dobil dijak Štajerec štiri dni zapora; a ta kazen je našemu vitezu premajhna! Pritožil se je naravnost pri našem ministerstvu, da vodja premeško postopa s takimi dijaki, kateri žalijo Nemce. Navel je v pritožbi, da so dijaki navlašč tak čas prišli v kazino in, dobro vedoč, pri kateri mizi vitez sedi, zabavljali in Bog vé kaj še vse, toliko je gotovo. Naši profesorji pa želé, da se preiskava še jedenkrat ponovi, da se dokaže, da ni tako, kakor vitez Schwarz trdi.

O, ko bi to nemškutarji bili in peli „Die Wacht am Rhein“ ali „Heil dir im Siegeskranz“, gotovo bi jim naša vrla Nemca Schwarz in Detela še za pi-jačo dala; saj je znano pri nas, kako kazinoti dijake lové za svoje veselice v kazini, da imajo le več marionet.

Naši narodnjaki naj bi si vendar tako postopanje zapomnili in ne podpirali naše kazine, katera šteje komaj 50 članov, in mej temi je polovico Slovencev. Ne podpirajmo vendar svojih nasprotnikov. Vsaka diplomacija naj v tem oziru neha, kakor so ti ljudje nesramni in brezobzirni, treba tudi nam energično postopati. **nr.**

Domače stvari.

— (Družba sv. Cirila in Metoda) je prejela danes sledeče: „N. 130. Pr. Slavnemu vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani. — Novi župnik Trnovski, častiti gospod Ivan Vrhovnik, je izročil podpisnemu magistratu 100 gld. v nadomestilo opuščene svečane instalacije in

V resnici je bila Lizabeta Ivanovna najnesrečnejša stvar. Grenek je tuji kruh, pravi Dante in težke so tuje stopnice, to gotove nobenemu ni bilo bolj znano, kot rejenki imenitne stare grofinje. Grofinja X končno ni bila tako hudobna, a bila je svojeglava, kot žena v prepiru s svetom, skopa in pogreznena v hladni egoizem, kakor vsi stari ljudje, ki so svoj vek preživeli in so tuji sedanjemu. Ona se je udeleževala vseh nečimernostij boljših krogov, hodila je na bale, kjer je sedela v kotu, nališpana in odeta po stari modi, kakeršna je bila v navadi, v plesnem salonu; če tudi ni bila ta moda posebno lepa, bila je vendar neizogibna. K njej so prihajali, se globoko priklanjaje, došli gostje, nekako po nekem ustanovljenem obredu — potem pa jo nihče ni več zanimal. Pri njej se je zbiralo vse mesto; pazila je strogo na etiketo, osebno znan pa ji je le malokdo bil. Imela je mnogo družine, kateri se je dobro godilo in ki je sedela v prednji sobi in v sobi za dekle; delala je, kar se ji je poljubilo, in kolikor je bilo mogoče, kradla umirajoči grofinji. Lizabeta Ivanovna je bila cele hiše mučenica. Ona je bila kriva, če se je čaj razlilo, njo je grofinja oštela, če se je preveč sladkorja porabilo, ona je morala glasno čitati romane in njo je grofinja ob-

dolževala pogreškov avtorja; ona je spremljevala grofinjo na njenih sprehodih in je morala odgovarjati, kakšno da je vreme ali tlak. Določena jej je bila plača, katere pa nikoli ni dobila, mej tem pa so zahtevali od nje, da bi se oblačila, kakor vsi, to je, kakor nemnogi.

Mej svetom je ona igrala žalostna ulogo. Vsi so jo poznali, nobeden je ni opazil, na plesih je ona le tedaj plesala, če je mankal kak „vis-a-vis“, in dame so jo vsak čas vodile v oblačilnico, češ, da jim to ali ono popravi na njih obleki. Bila je občutna in je živo čutila svoj položaj in gledala krog sebe, čakaje z nestrpljenjem rešitelja, pa mladi ljudje, raztrošni in v svoji lahkomišljenosti ošabni, je niti pogledali niso, akoravno je bila stokrat ljubeznivejša nego druge gospice, okolu katerih so se sukali. Čestokrat je zapustila dolgočasno in bleščečo sobo, in se je podala plakat v svojo čumnato, kjer so bili zastori, furnirani z barvami, omara, zrcalo in postelj, in kjer je lojeva sveča v bakrenem svečniku borno gorela.

— Jedenkrat, — to je bilo dva dni po večeru opisanem v začetku naše pevesti in teden dni pred to sceno, pri kateri smo se ustavili — je Lizabeta Ivanovna, sede za vezilno napetnico, slu-

čajno pogledala na ulico in zapazila mladega inženjerja, ki je nepremično stal in svoje oči upiral k njenemu oknu. Začela je znova plesti, čez pet minut je vnovič pogledala — mladi častnik je stal še na prejšnjem mestu. Ker ni imela navade, koketovati z mimogredočimi častniki, je mirno naprej delala, ne da bi več pogledala na ulico. Prišel je čas obeda. Ona je vstala, uredila svoje delo in zopet slučajno pogledala na ulico, kjer je zopet zagledala častnika. To se ji je zazdelo zelo čudno. Po obedu je prišla k oknu nekako nemirna, a častnika že ni bilo — in ona ga je pozabila. — — —

Čez dva dni je, peljaje se z grofinjo, zopet zagledala častnika.

On je stal ravno pred dvermi, lice mu je zakrival bobrov ovratnik, njegove črne oči so plamtele iz pod klobuka. Lizabeta Ivanovna se je vznemirila, sama nevede zakaj, sedla je v voz z neznanim trepetom.

Vrnivši se domov, letela je k oknu. Častnik je stal na prejšnjem mestu, uprši oči na njo, ona je odšla boreča se z radovednostjo in napolnjena s čustvom, za njo gotovo novim.

(Dalje prih.)

določil polovico tega zneska, t. j. pet deset goldinarjev, za družbo sv. Cirila in Metoda. Odbor za nameravani slovesni vsprejem gospoda župnika Vrhovnika, ki je odklonil vsak vsprejem, je pa poslal semkaj od nabranih rodoljubnih doneškov sto goldinarjev s pristavkom, da tudi teh 100 gld. dobodi družba sv. Cirila in Metoda proti temu, da postane župa Trnovska pokroviteljica ti družbi v eni njenih podružnic Ljubljanskih. — Magistrat se usoja izročiti v prigibu slavnemu vodstvu omenjena zneska, skupaj sto in petdeset goldinarjev in uljudno prosi za potrdilo prejema. — Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane dne 19. septembra 1891. Župan: Grasselli. Zahvaljujoč se slavnemu magistratu radi hitrotočne izvršitve te zadeve napram podpore potrebni naši družbi, želimo hvaležnimi čutili za velikodušna darova častitemu novemu Ljubljanskemu žrpniku: naj bi dolgo let zdrav in vesel, kot je sedaj mogel delovati tudi v sredotočju Slovenstva za Boga, cesarja in domovino.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda, Ljubljana 21. septembra 1891.

— (Instalacija.) Danes dopoldne ob 10. uri bil je po knezoškofu dr. Misiji — slovesno umeščen na baron Codelli-Flachenfeldov kanonikat baron Zeno Cirheimb. Novi kanonik je rojen leta 1840. v Ljubljani in bil doslej župnik v Koroški Beli na Gorenjskem.

— (Iz c. kr. mestnega šolskega sveta.) O seji c. kr. mestnega šolskega sveta dne 17. t. m. smo prejeli nastopno poročilo: Predsednik je pozdravil in c. kr. mestnemu šolskemu svetu predstavil novoimenovanega c. kr. okrajnega šolskega nadzornika prof. Julija Wallnerja. Na znanje so se vzele stvari, ki so se od zadnje seje rešile kurentnim putem. O popolnitvi izpraznjenega mesta učitelja-voditelja na jednorazredni ljudski šoli na Barji se je predložil dotični nasvet c. kr. deželnemu šolskemu svetu. Odobrila so se poročila šolskih vodstev o uspehu upisavanja z ukrepi zaradi potrebnih pomožnih učiteljev. Prošnjo voditeljstva I. mestne petrazredne deške ljudske šole za dovolitev nove paralelke v IV. razredu sklenilo se je priporočati c. kr. deželnemu šolskemu svetu. Razširjenje dvorazredne zasebne deške ljudske šole v Marijanjšči v trirazredno se je odobrilo in istotako nameščenje predlagane tretje učne moči. Absolvirani učiteljski kandidatinji g. Ivani Furlanovi se je dovolilo brezplačno poučevanje na osemrazredni dekliški ljudski šoli pri sv. Jakobu za letošnje šolsko leto. Prošnji nekega učenca za dovolitev izpusta iz šole se je ugodilo. Povodom imenovanja družega okrajnega šolskega nadzornika za šolski okraj mesta Ljubljanskega določil se je „modno procedendi“ glede uradnega poslovanja in zajedno sklenilo se je o nekaterih uprašanjih tičočih se šolskega nadzorstva izprostiti si določil c. kr. deželnega šolskega šolskega sveta.

— (Konfiskacija.) Zadnje številko „Nove Soče“ Goriške zaplenilo je c. kr. državno pravdnništvo zaradi sestavka: „Javno uprašanje sl. c. kr. okrajnemu glavarstvu.“ Druga izdaja došla nam je stoprav včeraj.

— (Slovenska trobojnica v Goriški razstavi.) Neki slovenski razstavitelj lesnih izdelkov razobesil je slovensko trobojnico nad svojimi razstavljenimi stvarmi. Po sklepu razstavnega odbora pa je moral sneti jo, da bi se Italijani ne pritoževali. Slovenec je pač povsod preveč ponižen in mehek. Malo več odločnosti in narodnega ponosa bi nikakor ne škodovalo.

— (Z Goriške razstave.) Včeraj nam došla „Nova Soča“ pritožuje se popolnoma opravičeno nad tem, da je slavnostno otvorjenje Goriške razstave imelo skoro izključno italijansko lice. Jediní deželni predsednik grof Coronini govoril je del svojega slavnostnega govora v slovenščini. Mestni župan govoril je seveda samo italijanski. A tudi zastopnik deželnega odbora govoril je jedino le italijanski, kar je vsacega Slovenca neprijetno zbudilo in vse navzoče slovenske rodoljube precej razburilo. V deželi, kjer imajo Slovenci dve tretjini prebivalstva, tak prigodiljej ni posebno laskav in vesel. Popolnoma pritrdimo omenjenim besedam.

— (Vreme.) Danes je po astronomiskem koledarji prvi jesenski dan. Po dolgi vrsti lepih in precej toplih dnij, s katerimi se je poslovilo poletje, nastopila je jesen z upravo neprijaznim deževnim vremenom. Od včeraj večer dežuje skoro neprenehoma in je Ljubljana precej narasla. Zrak

se je izdatno ohladil in vsakdo rad sega po topli vrhni suknji.

— (Tamburaški koncert v čitalnici.) Pod vodstvom kapelnika Burovca priredi jutri večer ob 8. uri prvo srbsko tamburaško društvo iz Zemuna velik koncert v čitalniški restavraciji. Ustopp prost. Brez dvoma se bode naše občinstvo zanimalo za to v nas še redko čuveno jugoslovansko glasbo, katero je v najnoveji dobi počel gojiti tudi naš „Sokol“.

— (Napad.) Predvčerajim izplačal je brzojavni nadzornik Matija Gregorka v gostilnici „Bierhalle“ delavce za neko izvršeno akordno delo. Že pri izplačevanju nastalo je neko besedovanje mej delavci, ker so jedni dobili za več dela tudi več plačila ko drugi. Ko odide Matija Gregorka iz gostilnice, napade ga zavratno delavec Josip Eržen in ga sune z nekim orodjem trikrat v herbet, tako da je Gregorka težko ranjen se zgrudil na tla. Zločinca je redarstvo prijelo.

— (Nož.) Predvčeraj zvečer šel je kleparski vajenec Fran Zupanec v službi pri kleparji Ekertu na Tržaški cesti mimo jahaluice, proti domu. Nasproti mu pride neznan človek ter zakriči nanj: „Boš bežal?“ Zupanec odvrne: „Zakaj?“ Na to ga sune neznan človek z nožem v hrbet, ga težko rani in potem zbeži.

— (Najden mrtvec.) Predvčeranjem našli so v cestnem jarku blizu Studenca mrtvo truplo kmetkega sina J. Hlebša. Ker se na vratu mrtveca poznajo krvavi sledovi, sumi se, da je bil umorjen.

— (Cesta čez Predel.) Zadnje povodnji napravile so na Predelu veliko škodo, pravijo, da nad 200.000 gold. Na koroški strani so začeli takoj vojski popravljati cesto, na goriški strani pa se je stvar zavlekla vsled malobrižnosti, ker se nikdo ni brigal prvih 14 dnij za to, da bi se škoda takoj popravila. Zdaj bodo baje tudi na Goriški strani začeli vojski delati, da se vsaj začasno more odpreti promet, predno zapade prvi sneg, ki je na Predelu navadno precej zgoden.

— (Novi brzovlak mej Trstom in Korminom.) kakor ga je uvedla južna železnica, olajšuje zelo potovanje in je ugoden tudi za zveze z Dunaja proti Gorici in Italiji, ker ni več treba čakati toliko časa v Nabrežini, kakor doslej.

— (Beda na Dolenjskem.) K vsem drugim neprilikam, ki tarejo zapuščeno Dolenjsko, pridružuje se še ta, da bode tovarna v Dyoru pri Žužemberku ustavilo delo z dnem 1. oktobra in odpuštila vse delavce. Za tamošnji kraj je to hud udarec, ki ga je še bolj obžalovati, ko se dogaja baš sedaj, ko je vse upalo, da se z novo železnico prične novo življenje. Nad 300 ljudi zgubi kruh.

— (Medveda) ustrelil je nek posestnik in lovec v nedeljo popoldne na lovu na zajce v Žužemberškem gozdu. Tehta 270 starih funtov, star je od 8—10 let. Ubil ga je s petimi strelji z rni za zajce (šroti), ker kroglice ni imel pri sebi in se ni nadjal takega plena. Pripeljal ga je tukajšnjemu okrajnemu glavarstvu, da je talijo prejel.

— (Smrt v daljni tujini.) V čilenski ustanek bil je zapleten tudi Dalmatinec Niko Politeo, vrl Hrvat in brat urednika Zagrebškega „Obzora“. Zaroto, katere se je udeležil z nekaterimi tovariši proti Balmacedi, hoteč razstreliti nekoliko sovražnih topnjač, izdal je nekdo. Zarotniki bili so obsojeni na smrt in ustreljeni. Tako je moral poginuti v daljni tujini šele 25 let star vrl Hrvat, čegar zgodnjo smrt obžalujejo vsi, ki so ga poznali.

— (Vabilo) k shodu podružnice c. kr. kmetijske družbe na Bledu, ki bode v nedeljo, dne 27. septembra t. l. popoldne ob 1/4. uri ob priliki otvorjenja podružnične uzorne moštarnje v moštarnem poslopji na Bledu. Dnevni red: 1.) Otvorenje moštarnje. 2.) Pouk in razkazevanje o izdelovanju sadnega mošta. Tudi neudje in sploh prijatelji kmetijskega napredka so dobro došli.

Odbor kmet. podružnice na Bledu.

— (Čitalnica v Kobaridu) priredila je preteklo nedeljo slavnostno „Besedo“ o priliki zlate maše č. g. dekana viteza A. Jekšeta. Kobarška čitalnica bila je na Goriškem nekdan na dobrem glasu zaradi lepih veselice, katere je prirejela, potem je pa dalj časa dremala. Zdaj se je zopet vzdramila in z omenjeno slavnostno „Besedo“ praznovala tudi dvajsetletnico svojega obstanka, ustanovil jo je bil namreč pred 20 leti slavni naš pesnik Simon Gregorčič. Pevski del vodil je na občno zadovoljnost Kobarški rojak in skladatelj g. Hrabroslav Volarič ter so se pele tudi nekatere njegove skladbe. Šaloigra „Zapirajte duri“ sklenila je vsopred.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 22. septembra. Danes določili se dnevi za pričetek zborovanja državnega zbora in delegacij. Državni zbor se snide 10. oktobra, delegacije na Dunaji 9. novembra.

Dunaj 22. septembra. Znesek, za kate-rega presega vojni budget navadno vsoto, je 6 milijonov, od katerih spada jeden del na redne stroške za zvišanje mirovnega stanja in pomnoženje podčastnikov.

Kolónija 22. septembra. „Kölnische Zeitg.“ javlja v telegramu iz Carigrada, da bode ruska carska dvojica prišla v Berolin dne 22. oktobra na vabilo cesarja Viljelma. Da je cesar carja res povabil, ve omenjeni list iz prav zanesljivega vira.

Berolin 22. septembra. Vest v „Köln. Ztg.“ objavljena naredila senzacijo, vender je časopisje rezervirano, ker vest ni oficijelno potrjena. Iz Kodanja se pa javlja, da se car snide s cesarjem v Svinemündeu dne 13. oktobra.

Pariz 22. septembra. Časniki izražajo svojo zadovoljnost zaradi prenehanja posilnega stanja glede potnih listov ter pravijo, da bode ta odredba našla odmev v Franciji. Ni ga uzroka, da se ne bi pozdravilo z veseljem tako reelno ponehanje napetosti v občevanji obeh velicih narodov.

Haga 22. septembra. Po poročilih časopisov predlagal bode vojni minister začasno desetletno vojno službo, namreč šest let aktivne službe in štiri leta rezerve.

Dunaj 23. septembra. Danes zjutraj izdani buletin o zdravji Taaffeja se glasi: Bo-lezen je vnetica glavine, groznica lahka, splošno počutje dosti dobro, vender potreben mir v postelji.

Lvov 23. septembra. Knjigovezni pomočniki napovedali, da prično strajkovati v soboto.

Berolin 23. septembra. „Kreuzzeitung“ zagotavlja na podlagi najzanesljivejših informacij, da je vest „Köln. Zeitg.“ o vabilu nemškega cesarja ruskemu caru, da poseti Berolin, popolnoma izmišljena. Dopisnik Kolonjskega časopisa je očitvidno bil mistifikovan.

London 23. septembra. Angleška vlada naznanila je chilenski junti, da prizna sedanjo vlado v Chileu.

Razne vesti.

* (Izseljevanje v Ameriko.) Poslednji čas se grozovito množi izseljevanje v Ameriko iz vseh krajev stare Evrope, navzlic vsem oviram, katere stavljajo evropske države izseljencem. Vlada severno-ameriških držav poslala je v Evropo komisijo, da temeljito prouči uprašanje izseljevanja Evropecev v Ameriko. Na čelu te komisije je ameriški polkovnik Weber ter je ta komisija te dni dospela v Budimpešto.

* (Nov Mezzofanti.) Dr. Leitner, tajnik shoda orientalistov, ki je zboroval te dni v Londonu, je jeden najizvrstnejših lingvistov sedanjega časa. Govori, čita in piše 23 raznih jezikov in se je razgovarjal skoro z vsemi člani kongresa v njih materinem jeziku.

* (Slaba letina na Francoskem.) Po oficijelnih poročilih je letošnja letina na Francoskem 75 hektolitrov žita proti 119 hektolitrom lanskega leta. Nasproti srednji letinji je primankljaja za 34 milijonov hektolitrov ali 27 milijonov metričnih stotov.

* (Razstava v Rimu.) Kakor se poroča iz Rima, je razstava, katero nameravajo narediti l. 1895., že zagotovljena.

* (Poškodovan most.) Iz Carigrada se javlja, da je angleški parobrod „Derwent“ zadel ob veliki most v Galatu ter ga poškodoval v dolžini kakih 30 metrov. Admiralstvo odredilo je takoj vse potrebno, da se nemudoma popravi škoda.

* (Goreč železnišk vagon.) V Veliki Kikindi unel se je na neznan način vagon, v katerem je bilo 14 sodov benzina. Z velikim trudom odklenili so goreči vagon in ga spravili s kolodvora in zabranili razširjenje požara. Vagon zgorel je popolnoma do koles.

* (Nesrečen padec.) Devetleten sinko necega krojača v Frankstatdu dobil je od matere kos kruha namazanega s surovim maslom. Sedeč na stolu rezal je kruh z nožem. Mej tem padel je s stola tako nesrečno, da si je prebodel z nožem levo stran pluć in bil čez pet minut mrtev.

* (Potres v San Salvadorji.) Potresi se še vedno ponavljajo po kratkih nejednakih prenehljajih. Škoda, ki jo je napravil prvi potres, računani se na pol milijona dolarjev.

* (Nesreča v rudniku.) V belgijskih rudnikih v Forchiesu pripetil se je te dni ob 3. uri ponoči grozen potres. V rudniku Monceau-Fontaine bilo je 27 delavcev ubitih.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 glđ. 60 kr.; za pol leta
2 glđ. 30 kr.; za četrt leta 1 glđ. 15 kr.

Tuji:

22. septembra.

Pri **Mališi**: Cojeticanin, Berek, Kary, Schmidt z Dunaja. — Petsche iz Tržica. — Michel iz Solnograda. — Burovac iz Zemuna. — Körösy iz Budimpešte. — Paska iz Trsta. — Adler, Schweska iz Prage. — Baron Lazzarini, Filipik, Kollpaicher iz Gradca.

Pri **Slonu**: Lechner, Pruckner, Hamer, Thomas, Puchinger, Schöman z Dunaja. — Finzi, Brodjavin iz Trsta. — Romberg, Schwarz iz Prage. — Lehman iz Tržica. — Thürheimer iz Monakova. — Urbančič iz Gradca. — Potokar iz Zagreba. — Homan iz Radovljice. — Milovčič iz Tolmina. — Dr. Eberstaller iz Dunajskega Novega mesta.

Pri **avstrijskem cesarju**: Strekelj iz Crkljan. — Dolničar iz Trbovelj.

Pri **bavarskem dvoru**: Krassnig iz Gradca. — Paiser iz Budimpešte.

Pri **južnem kolodvoru**: Vavpotič iz Kamnika. — Napotnik, Vesel iz Beljaka. — Kalosch iz Celja. — Parille iz Brna.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
22. sept.	7. zjutraj	730.0 mm.	16.2° C	sl. szh.	obl.	30.50 mm.
	2. popol.	730.0 mm.	18.6° C	sl. szh.	d. jas.	
	9. zvečer	732.4 mm.	12.4° C	sl. zah.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 15.7°, za 1.9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 23. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	90.75	90.60
Srebrna renta	90.75	90.55
Zlata renta	109.95	110.00
5% marčna renta	101.95	101.95
Akcije narodne banke	1007.00	1008.00
Kreditne akcije	276.25	275.50
London	117.55	117.55
Srebro	9.32 1/2	9.31 1/2
Napol.	5.60	5.59
C. kr. cekini	57.82 1/2	57.80
Nemške marke	250 glđ.	134 glđ. — kr.
4% državne srečke iz l. 1854	100	75
Državne srečke iz l. 1864	100	85
Ogerska zlata renta 4%	100	50
Ogerska papirna renta 5%	100 glđ.	120
Dunava reg. srečke 5%	100	115
Zemlj. obć. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	100 glđ.	185
Kreditne srečke	10	20
Budolfove srečke	120	150
Akcije anglo-avstr. banke	120	150
Tramway-društ. velj. 170 glđ. a. v.	221	221



Pretožnim srcem naznanjamo vsem preljubim sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naš preljubljeni oče, oziroma oči, brat, svak, gospod

KAROL HOFBAUER

c. in kr. oskrbovalni accessist v pok. in posestnik

dne 22. septembra t. l. ob 5. uri zjutraj, previden s svetimi zakramenti, po dolgi in mučni bolezni, v 68. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspal. Truplo dragega ranjkega se boče v sredo dne 23. t. m. ob 4. uri popoldne pokopalo. Sv. maše zadušnice se bodo brale v četrtek, dne 24. t. m. v tukajšnji farni cerkvi.

Mozirje, dne 22. septembra 1891.

Pavla Hofbauer, Viljemina Hofbauer, Karol Hofbauer, Rudolf Gorličar, Alojzij Gorličar, Leopold Gorličar, otroci. — Alojzij Hofbauer, brat. — Marija Blecha roj. Hofbauer, Ana Langer roj. Hofbauer, Cecilija Hofbauer, sestre. — Anton Langer, c. kr. poštni kontrolor, svak.

Čitalnična restavracija.

Prvikrat na potovanju.

V četrtek dne 24. septembra 1891. leta:

VELIK KONCERT

I. srbskega tamburaškega društva iz Zemuna (797)

pod vodstvom kapelnika Burovca.

Vsi tamburaši so v posebni obleki.

Ustop prost. — Začetek ob 1/8. uri.

Klobuke

iz kosmine čedi in prenareja, plisira prame in veže monograme na belo

G. Brilli (777—2)

Dunajska cesta št. 29, v Tönnies-ovi tovarni.

Tricot-obleke, jopice, čepice in kape za otroke.

M. Podkrajšek (727-1)

v Ljubljani, v Špitalskih ulicah.

Učenec

dobre rodbine vsprejme se takoj v trgovino z mešanim blagom. — Kje, pove iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

(786—2)

Trgovska prodajalka

slovenskega in nemškega jezika zmožna vsprejme se pri tvrdki A. Šinkovic v Ljubljani.

(781—3)

Učenec in učenka

stara 15 do 16 let, močna in zdrava, vsprejmeta se takoj v specerijsko prodajalnico. Predstaviti se je osebno.

(778—3)

Kje? pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

V najem se odda (772—3)

gostilna v Gorenjem Logatcu

tik glavne ceste pri farni cerkvi, blizu sodišča in okrajnega glavarstva. Pri hiši so veliki hlevi, shrambe in kleti, katere so pripravne tudi za vinsko kupčijo. Zraven hiše je vrt za zelenjavo, velik sadni vrt in njlve.

Več se poizve pri g. Milavcu v Gorenjem Logatcu in pri lastniku g. Franu Tršarju na Vrhniki.

Od pluga do krone.

(745—11)

Pri

Karolu Till-u

v Ljubljani, v Špitalskih ulicah št. 10.

Vse

(456—7)

šolske potrebščine

za pisanje, risanje in slikanje, za vse šole po naročilu gg. profesorjev.

Velika izbira

risalnih skladnikov, risal itd.

Društvo za izdelovanje strojev v Monakovu išče

dobrih zastopnikov za ventilna plinova gibala

(patent Adam).

(789—2)

V porabi je na tisoče teh gibal od 1/2 do 150 konjskih sil.

Knjigarna

Jg. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

Kongresni trg št. 2 Ljubljana Kongresni trg št. 2

priporoča svojo

popolno zalogo

vseh v tukajšnjih in v vnanjih zavodih, zlasti c. kr. veliki gimnaziji in c. kr. nižji gimnaziji, c. kr. veliki realki in c. kr. moškem in ženskem učiteljski tukaj, privatnih šolah ter ljudskih in meščanskih šolah uvedenih

šolskih knjig

v najnovejših izdajah, broširanih in v trajnih šolskih vezih, po najnižjih cenah. — Priporočamo tudi

Dijaški koledar za leto 1891/92.

Cena 80 kr., po pošti 85 kr.

(765—6)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

L. Luser-jev obliž za turiste.



Gotovo in hitro upli-vajoče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na pod-platih, petah in drugim trdim praskom kože.

Veliko priznanih pisem je na na ogled v

glavni razpošiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna

(524) Meidling-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovcu S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurmwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu (na Koroskem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfenbergu A. Huth; v Kranju K. Šavnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wario; v Radovljici A. Roblek; v Celju J. Kupferschmid.

Založnik tovarne za platno.

Viljem Sattner

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 20 (757-4)

priporoča za bodočo sezono po znanih nizkih cenah dobrosortovano zalogo

prtenega, modnega in manufakturnega blaga

od priproste do najfinejše vrste. Lepe novosti jesenskega in zimskega blaga za obleke, črne in v vseh drugih modnih barvah; posebnosti pristno angleškega in brnskega modnega blaga za oblačila za gospode, flanelne odeje, predlagači, navažni in salonski prostirači, preproge, angora-kožice, tkani in natisnjeni perilni barhanti i. t. d. i. t. d.

Novosti kupujejo se vsak dan.

Najnovejši modni časniki so na razpolaganje.

Blago za obleko, dvojnato široko, meter po 50 kr. in več.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.